

steriet. Så vi har altså fået et meget stort koordinationsbehov i fremtiden.

Dertil kommer, at når man indfører sådan en reform, så sker der altså ret meget ude i landet. Det koster jo penge alt sammen, og det vil sige, at al sandsynlighed taler for, at den her reform har som overskrift – jeg tror på lang sigt, men jeg ved i hvert fald på kort sigt – at vi får mindre miljø for de samme penge. Det er svært at komme til andre konklusioner.

Et andet kritikpunkt er, at armslængdeprincippet bliver undermineret med, at samme myndighed, i større grad end vi kender problemet i dag, altså er både den, der giver tilladelse og fører tilsyn og skal håndhæve myndighed. Her er det jo f.eks. indvindings tilladelser, men det går jo igen i andre forslag.

Det sidste er så, at den faglige bæredygtighed på det her område forringes.

Så vil jeg bruge mine sidste 2 minutter af den her tale til at se på, hvad der så kommer til at ske, hvis det her bliver gennemført. Jeg tror mest på Det Konservative Folkepartis ordfører, at vi bliver nødt til, hvis vi overhovedet skal styre det her, at lade staten få stadig større indflydelse, ellers går det helt rabundus efter min mening.

For det er jo oplagt, hvad jeg også synes, der allerede er illustreret, at kommunerne selvfølgelig da kan udfylde papirerne korrekt, og kommer der formularer sendt fra Miljøministeriet og andre, så kan de også skrive dem rigtigt under osv. De kan godt administrere en række ting, men efter meget hårde retningslinjer, hvis vi skal være sikre på det her i den her model.

Det her er jo ikke noget, jeg ønsker, for jeg mener, at det afgørende er det regionale niveau. Men hvis det bliver gennemført, som det ligger, kan jeg altså ikke se andet, end at vi, der gerne vil have en grønnere profil i Danmark, bliver nødt til at kræve mere centralisme, vi bliver nødt til i stigende grad at kræve miljøministeren, hvem det end måtte være, og styrelsernes direktører, hvis de har fået bemyndigelsen, i samråd i Folketingets Miljøudvalg om en række ting, som man i dag klarer regionalt, oven i købet i en diskussion med borgerne.

Sandheden er, at hvis miljøområdet skal være nært ved borgerne, så skal det være det på det regionale niveau på en lang række områder, ikke alle selvfølgelig, men det er først og fremmest på det regionale niveau, det kan være tæt på borgerne i den forstand, som regeringen har lagt op til. Dermed mener jeg faktisk også, at

som det her tegner sig, får vi heller ikke ret store chancer for at få større lokalt engagement.

Kl. 13.10

Jeg håber, at man lokalt kaster sig ud i kampen, men ofte vil man så kræve, at det lokale folketingsmedlem rejser sagen i Folketinget i stedet for i kommunerne. Og det bliver sådan, det bliver.

Jeg vil så bare til sidst sige, at vores indsats vil gå på at synliggøre det under udvalgsarbejdet og håbe på at overbevise de partier, som udgør flertallet for det her, om, at de skal lave en række konkrete ændringer i retning af at få en række af de ting, der ligger her, op på et regionalt niveau, så vi kan have sikkerhed for, at det bliver så godt som muligt.

Vi vil godt være med til at reparere. Jeg synes, reformen som sådan er uspiselig, og det vil så sige, at reparationen nok ikke fører så vidt med de meldinger, der er givet indtil nu; at vi kan stemme for lovforslaget, men vi vil gerne være med til at reparere på den, og det vil så føre til, at en række opgaver, der i dag er lagt helt ud til kommunerne eller lagt helt op til staten, faktisk godt kunne placeres på det regionale niveau.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til hr. Steen Gade. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Per Clausen, som er den næste ordfører.

Per Clausen (EL):

Hr. Steen Gades afsluttende bemærkninger kunne jo gøre det lidt fristende at være positiv over for det her lovforslag, for hvis det giver gode begrundelser for at stille endnu flere spørgsmål og tage ministeren i samråd endnu flere gange, så kunne det personlig ikke genere mig ret meget.

Nu skal man jo ikke lave lovgivning for at tilfredsstille min sådan umådelig trang til at blande mig i alting, men jeg synes alligevel, det er dårligt. Og når jeg synes, det er dårligt, så er det først og fremmest, fordi det ikke beskæftiger sig med de rene problemer for miljøet i Danmark. Vi kan dagligt i aviserne læse om det ene efter det andet store grundlæggende miljøproblem, som skal løses, og det er nu uendelig sjældent, vil jeg sige, at forklaringen på, at der er miljøproblemer, er, at der er nogle andre end Folketinget og skiftende regeringer, der har svigtet.

Derfor burde Folketinget måske – og regeringen også – bruge meget mere tid på energisk at gennemgå den miljølovgivning, der findes i Danmark, med henblik på f.eks. at sikre, at vi er